

Casa Enric Deu i Umbert

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Francesc Macià, 90-92
Emplaçament
Alçada: A la zona d'eixample de Granollers
135

Coordenades:

Latitud: 41.60099
Longitud: 2.28715
UTM Est (X): 440596
UTM Nord (Y): 4605722

Classificació

Número de fitxa 08096 - 116
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Manuel Joaquim Raspall i Mayol (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. R-044. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació: dt., 14/10/2003 - 12:00
Número inventari IPA 53677
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular: 0760506DG4006E0001XI
Fitxes associades:
Avinguda de Francesc Macià
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió: dl., 11/12/2023 - 16:29

Descripció

Casa unifamiliar amb jardí d'estil noucentista, obra de l'arquitecte Manuel Raspall i Mayol. Presenta tres façanes visibles, amb mitgera a nord. Està alineada al carrer de Francesc Macià i al jardí per migdia.

Consta de planta baixa amb coberta composta de teula àrab, acabada amb una senzilla imbricació que enllaça amb l'entaulament de dues fines impostes. De la planta rectangular en sobresurt un cos de planta poligonal a manera de tribuna, acabat amb coberta de pavelló. En la cantonada de llevant - migdia hi ha l'accés mitjançant un porxo tancat per una portalada de ferro de dues fulles treballada amb dibuixos geomètrics de llenguatge noucentista. El porxo es recolza en una pilastra i un pilar de cantonada. El sostre d'aquest porxo es va pintar amb motius mariners. Les façanes són planes, arrebossades. Tenen buits verticals de grans proporcions amb llindes planes refoses, protegides amb persianes de llibret mòbil i reixes de ferro.

El jardí està limitat per un sòcol de paredat arrebossat coronat per un ampit ceràmic de color verd. Del sòcol en sobresurten pilars d'obra acabats amb capitells. En els pilars s'hi recolzen les reixes de ferro.

L'interior de la casa respon al llenguatge noucentista en els arrambadors de rajoles i les decoracions d'obra (CUSPINERA et alí, 2001).

Observacions:

Altres denominacions: can Ripoll

Història

L'exemple de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

Aquesta casa està emplaçada a l'antiga carretera (actualment aquest tram és denominat carrer de Francesc Macià). El promotor fou Enric Deu, que la va encarregar a l'arquitecte Manuel Joaquim Raspall i Mayol (Barcelona, 1877 - la Garriga, 1937). Fou un arquitecte modernista i noucentista. Deixeble de Domènech i Montaner i de Puig i Cadafalch, va iniciar la seva trajectòria dins el modernisme per adoptar més endavant

el noucentisme i per acabar en un art déco incipient. La major part de les seves obres es concentren entre Barcelona i el Vallès Oriental. En aquest cas es tracta d'una construcció de l'any 1929 que s'inscriu dins l'estètica noucentista, seguint el concepte de "Ciutat-jardí".

Maria Deu era una descendent del fundador de la casa Deu que hi ha a la plaça Perpinyà. Es va casar amb el senyor Ripoll i va tenir dos fills. Quan va quedar vídua va donar a escollir a les joves entre les dues cases. El fill gran va quedar-se la de la plaça Perpinyà (informació oral Sr. Eustaqui Margall).

Bibliografia

BOHIGAS, Oriol (1961). "[Raspall, arquitecto](#)", a *Cuadernos de Arquitectura*, nº 44.

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

MONREAL, Lluís et al. (1997). *M. J. Raspall, arquitecte*. Barcelona: Fundació "La Caixa".

Enllaços d'interès:

[Manuel Joaquim Raspall i Mayol](#)
[Raspall, arquitecto](#)

